

1894-01-31

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Albrecht Warberg, Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

På brevet står: "Nat mellem 30 - 31
Jan. 1894."

Generel kommentar:

Laura og Albrecht Warberg var
formodentlig i København, da de fik
brevet. Christine skriver således, at de
ikke må fortælle Onkel Christian og
Lud om brevets indhold, og de boede
begge i København.

Alhed Larsen, Christines søster, var
nedbrudt efter en langvarig forlovelse,
som ikke førte til ægteskab, og i
familien mente man, at en rejse til
Italien med de to morbrødre, Ludvig
og Emil Brandstrup, ville hjælpe på
både hendes fysiske og psykiske
tilstand. Forældrene, Albrecht og
Laura Warberg, måtte betale denne
rejse, hvilket tilsyneladende har voldt
dem problemer.

Laura Warbergs bror, Carl, var
ulykkelig og dårligt fungerende efter,
at hans kone var død af kræft, og
Laura og Albrecht Warberg tog sig af
ham, den sidste tid han levede.

Omtalte personer:

- Birkedal

Carl Brandstrup

Christian Brandstrup

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Thomas Bredsdorff

Ove Christensen

Alhed Larsen

Arkivplacering:

Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB 1927 og BB
1946

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Christine er blevet forlovet med Thomas Bredsdorff. Af forskellige grunde beder hun forældrene holde dette hemmeligt i nogle måneder. Christine håber, at når hun fremover bliver forsørget og desuden selv begynder at tjene penge, vil Laura og Albrecht Warberg have råd til at give Alhed den rejse til Italien, som de tror er af den største betydning for, at hun igen kommer til hægterne. Christine kan ikke forstå, at Alhed har kunnet udholde de sidste år. Warberg-parret skal i øvrigt ikke længere understøtte Onkel Carl.

TRANSSKRIFTION

Nat mellem 30 - 31 Jan. 1894.

Kære Far og Mor!

Ja, I ser nok, at det trækker op til en højtidelig Historie; men inden jeg går til Sagen vil jeg meget alvorlig bede jer tie stille med det, der nu kommer, ikke røbe det til et eneste Menneske derovre, heller ikke til Onkel Christian eller Lud, overhovedet til ingen. Ja, jeg kan jo godt gå uden Omsvøb til Sagen og fortælle jer, at Thomas og jeg ere forlovede; jeg tror - nej, jeg ved, at I vil blive glade ved dette, og det har I også god Grund til; jeg vil ikke begynde på at holde Lovtale over Thomas, det behøves ikke, I kender ham jo nok og holder allerede af ham; jeg vil bare sige så meget, at vi ere meget glade! Thomas har flere Grunde, hvorfor han aldeles bestemt ønsker, at det bliver holdt hemmeligt til Sommerferien - eller i det mindste til Sølvbrylluppet, der er nogle ganske få her inde, som ved det, de siger det ikke, og nu må I også endelig bevare Hemmeligheden fuldstændig hos jer selv. Thomas' Forældre ved intet, og hvis jeg ikke havde en bestemt Grund til at sige det til jer, havde I nok heller ikke fået det at vide før senere. Det er Alheds Italiensrejse, der står mig i Hovedet. Kunde det, at jeg dog nu kun en begrænset Tid skal have Hjælp hjemmefra ikke forandre noget i den Henseende? Gid jeg kunde få jer til at se så klart som jeg ser det - og Thomas også - at det er som en Livsbetingelse for Alhed, at hun kommer i ny Forhold; skal hun gå et År til i Møde som det sidste - ja, jeg tror, hun bliver fuldstændig knækket, jeg begriber ikke, at hun har kunnet holde sig oppe så længe, jeg vilde være ødelagt for længe siden, hvis jeg var i hendes Sted; men jeg tror bestemt, det var en Redning for hende nu at komme under helt andre Forhold og rigtig i Lag med noget Arbejde, som kunde tage al hendes Tid og alle hendes Evner. Å, jeg ved at det gælder meget mere, end I måske tænker, for mig - og flere - står det, som hendes Fremtid afhænger af dette; derfor er det, jeg har bedt Thomas om at måtte skrive dette, om det ikke skulde kunne gøre noget til; han er

ligeså ivrig som jeg, han ser det som noget meget alvorligt og mener absolut, at den Bestemmelse, der nu bliver taget, vil blive afgørende for hele hendes Fremtid. - Nu må I jo huske, at til Foråret skal jeg begynde at tjene noget, det har Ove jo selv sagt, da jeg talte med ham i Efteråret, der er ingen Tvivl om, at han vil hjælpe mig. Nu, når Understøttelsen til Onkel Carl falder bort, må det jo da også gøre noget. Skulde jeg nu ikke kunne [Brevet fortsætter i BB 1946]

få noget her i København, ja, så lad mig i Guds Navn tage til Odense; men gid jeg kunde blive sparet for det, det anser jeg som den frygteligste sidste Nødhjælp! Men jeg vil alligevel ti Gange hellere det, end have, at Alhed bliver her hjemme; det skulde vel ikke være før hen i Sommeren, det med Odense, nu kunde jeg ikke rejse fra Thomas - ikke af

Behagelighedshensyn, fordi jeg helst vil være sammen med ham, men af andre og vigtigere Grunde. Jeg er bange, dette Brev er meget tørt og lidet overbevisende, det kommer af den meget sildige Nattetime, Kl. går til 2, jeg er i Aften kommen hjem fra et lille hyggeligt Aftengilde på 4 Gæster hos Birkedals, jeg kunde jo ikke skrive, før jeg fik talt med Thomas, og det kunde først ske i Aften på Hjemvejen, nu måtte jeg skrive for at få det med Christian i Morgen. Nå, jeg kan ligeså godt slutte, jeg får vist ikke mere Saft og Kraft ind i dette Brev. Og så vil jeg endnu en Gang bede jer betragte det som en samvittighedssag at holde på Hemmeligheden - og allerhelst også det med As Rejse, jeg betragter det da sådan. - Og så overgiver vi os for Resten til jer på Nåde og Unåde! Kærlige Hilsner fra Thomas og jeres

Basse.

Nat mellem 30 - 31 Jan. 1894

Kære Far og Mor!

Ja, I ser nok, at det bækker op til
en højtidelig Historie; men inden
j går til Sagen vil j meget alvorlig
bede jer til stille med det, der er
kommer, ikke røbe det til et
enest Menneske derovre, heller
ikke til Onkel Christian eller Lise,
overhovedet til ingen. Ja, j kan
jo godt gå inden Ouseph til Sagen
og fortælle jer, at Thomas og j er
forlovede; j tror - nej, j ved, at I vil
blive glade ved dette, og det har I

også god Trüue til; j vil ikke begynde
på at holde Lørbale over Thomas,
det behøves ikke, I kender ham jo
nok og holder allerede af ham; j
vil bare sige så meget, at vi ere
meget glade! Thomas har flere
Trüunde, hvorfor han aldeles bestemt
trækker, at det bliver holdt hjemme;
til Sommerferien - eller i det
mindste til Skibbrugsfæst, der er
nok ganske få her inde, som
vet det, de siger det ikke, og vi
må I også enkel bevare Hem-
meligheden fuldstændig hos jer
selv. Thomas' Forældre vet intet,
og hvis j ikke havde en bestemt
Trüue til at sige det til jer, havde
I nok heller ikke fået det at
vide før senere. Det er Almind
Malienrejsen, der står mig i Hovedet.

Kunde det, at j dog en kem en
begreuet Tiv skal have Hjelp
Ligemeget ikke forude noget i
den Henseende? Tiv j kunde få
jer til at se så klart som j ser
det af Thomas også - at det er
samt en Lidsbetingelse for Alhed,
at Liden kommer i nye Forhold;
skal Liden gå et år til i Mops. som
det viste. - ja, j tror, Liden bliver
fuldstændig kuskhet, j begriber
ikke, at Liden har kunnet holde
sig oppe så længe, j vilde være opdøjet
for længe siden, hvis j var i Lidenes
Sted, men j tror beklænt, det var
en Medning for Liden en at
komme under helt andre Forhold
og rigtig i Læg med noget Arbejde,
samt kunde tage al Lidenes Tiv og
alle Lidenes Evner. Å, j ved at det

BB 1927

gælder meget mere, end I måske
hænger, for mig - og flere - står
det, som hendes fremtid afhænger
af dette; derfor er det, I har
bedt Thomas om at måtte skrive
dette, om det ikke skulde kunne
gøre noget til; han er ligeså ivrig
som I, han ser det som noget
meget alvorligt og mere absolut;
at den Bestemmelse, der nu bliver
taget, vil blive afgørende for hel.
hendes Fremtid. - Nu må I jo
hviske, at til foråret skal I
begynde at tjene noget, det har
Ove jo selv sagt, da I talte med
ham i Efteråret, der er ingen
Tvivl om, at han vil hjælpe mig.
Nu, når Underskælleren til Ouhel
Carl falder bort, må det jo da også
gøre noget. Skulde I nu ikke kunne

gå meget her i København, ja
så var mig i Tind Navn lige til
Odense, men giv j. kunne blive
sparet for det, det anser j. som
den frygtelige, sidste Nødsjælp!
Men j. vil alligevel til Tange hellere
det, end have, at Alhed bliver
her ligesomme; det skulle vel ikke
være for her i Sommeren, det med
Odense, vi kunne j. ikke rejse fra
Thomas - ikke af Behaglighedshen-
syn, fordi j. helst vil være sammen
med ham, men af andre og
vigtigere Grunde. J. er bange, det
Brev er meget kort og lidt over-
bevisende, det kommer af den
meget sildige Natte-tid, Kl. går
til 2, j. er i Aften sammen igen
fra et lille hyggeligt Aftenmåltid på
4 Fæster hos Birkedals, j. kunne j. ikke

få noget her i København, ja
så var mig i Tivoli Næst Kage til
Odense, men giv j. kunne blive
sparet for det, det synes j. som
den frygteligste, sidste Nødsjælp!
Men j. vil alligevel ti Tange heller
det, end have, at Alhed bliver
her ligesom; det skides vel ikke
være for her i Sommeren, det med
Odense, vi kunne j. ikke rejse fra
Thomas - ikke af Behaglighedsher-
syn, fordi j. helst vil være sammen
med ham, men af andre og
vigtigere Grunde. J. er bange, det
Brev er meget lidt og lidt over-
bevisende, det kommer af den
meget sildige Natte-tid, Kl. går
til 2, j. er i Aften kommer lige
fra et lille hyggeligt Aftenjule på
4 Fester hos Birkedals, j. kunne jo ikke

skrive, for i fik halt med Thomas,
og det kunde fint ske i Aften
på Hjemvejen, men maatte i skrive
for at få det med Christian i
Morgen. Nå, i kan ligeså godt
slutte, i får vist ikke mere Sæft
og Kraft ind i dette Brev. Og så
vil i endelig en Gang bede jer
betragte det som en Samvittighedsreg
at holde på Hæmmelseheden - og
helst også det med A. H. i betragte
det da sådan. - Og så overgiver vi
os for Resten til jer på Nåde og
Uuåde! Kærlige Hilsener fra
Thomas og jeres
Barne.